

Η Αφροδίτη Βακάλη, συγγραφέας του «Και γύρω τους η θάλασσα» αποκαλύπτεται στο Infokids.gr

Το βιβλίο είναι απ' τα best seller της χρονιάς. Ρομαντικό και συγχρόνως σκληρό, ρεαλιστικό μα ταυτόχρονα μυθοπλασία.

Μας ταξιδεύει στον έρωτα, τα πάθη του, στα διλήμματα των ηρώων.

Η συγγραφέας του **Αφροδίτη Βακάλη**, μίλησε στο Infokids.gr για το έργο αλλά και τις προσωπικές εμπειρίες κι επιλογές της.

1. Με ποιο σκεπτικό αποφασίσατε να γράψετε το βιβλίο σας; Για να μοιραστείτε την αγάπη σας για τη θάλασσα, επειδή είχατε ανάγκη να γράψετε μια ερωτική ιστορία, ίσως για να μοιραστείτε με το κοινό τις απόψεις σας για τα επικίνδυνα ερωτικά παιχνίδια;

Ξεκίνησα να γράφω αποφασισμένη να δώσω διέξοδο σε μια επιθυμία και μια ανάγκη που από μικρή, ένιωθα να σιγοκαίει μέσα μου, αυτή της συγγραφής. Τόλμησα να δοκιμάσω και είμαι πανευτυχής που πραγματοποίησα το όνειρό μου. Παράλληλα, η αγάπη που τρέφω για τη θάλασσα και το νησί στο οποίο ζω, υπήρξαν η πηγή της έμπνευσής μου. Θέλησα, πραγματικά, να μοιραστώ με τον αναγνώστη την ομορφιά τούτου του τόπου και την επίδραση που έχει η θάλασσα στον ψυχισμό αυτών που ζούνε κοντά της. Οι ερωτικές ιστορίες είναι αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής όλων μας και πώς θα μπορούσα να μιλήσω για ανθρώπινες σχέσεις χωρίς ν' αναφερθώ στο έρωτα; Συγχρόνως, μέσα στις σελίδες αυτού του βιβλίου **καταπιάνομαι με όλη τη γκάμα των συναισθημάτων κι αναφέρομαι επίσης στη φιλία στην αγάπη, στη ζήλια και στο πάθος.** Όσο για τα επικίνδυνα ερωτικά παιχνίδια, πιστεύω, ότι είναι κι αυτά μέρος της ζωής, σημάδι της πολυπλοκότητας της ανθρώπινης φύσης και των παράξενων καταστάσεων με τα οποία το μυαλό μας ή ο χαρακτήρας μας συχνά μάς φέρνει αντιμέτωπους. Το πώς θα τα διαχειριστεί κανείς είναι καθαρά προσωπικό του θέμα και δείχνει την ποιότητα του και τη δύναμη ή την αδυναμία που τον χαρακτηρίζει ως άτομο.

2. Το νησί όπου διαδραματίζεται η ιστορία, είναι πραγματικό – η Μύκονος. Η ιστορία όμως του έργου σας, είναι αποκλειστικά μυθοπλασία ή έχει και στοιχεία πραγματικά; Ποια «κομμάτια» του βιβλίου είναι δικά σας βιώματα;

Παρόλο που το νησί που περιγράφω είναι η Μύκονος, η ιστορία καθώς και όλα τα πρόσωπα είναι εντελώς φανταστικά. Γεννήθηκαν στο μυαλό μου και περιπλέχτηκαν έτσι ώστε η εξέλιξή τους να εξυπηρετεί την πλοκή και την κατάληξη αυτής της ιστορίας. Δεν αναφέρομαι σε βιώματα δικά μου, μα μήτε και κάποιοι άλλοι από τον κύκλο των γνωστών ή των φίλων μου. **Είναι όλα καθαρή μυθοπλασία.** Όπως είναι φυσικό και αναπόφευκτο, βέβαια, κάποιοι ήρωες έχουν ορισμένα στοιχεία δικά μου, εκφράζουν κάποιες φορές τη σκέψη μου και τα 'πιστεύω' μου, αλλά προσωπικά μου βιώματα δεν αναφέρονται πουθενά.

3. Πώς νοιώθει κάποιος όταν γράφει το πρώτο του βιβλίο; Τρακ, κάποιες στιγμές σκέφτεται να μην το ολοκληρώσει; Αμφιβολίες;

Η διαδικασία της συγγραφής είναι πραγματικά εκπληκτική. Σου δίνει τη δυνατότητα να δημιουργήσεις χαρακτήρες και να τους δεις να εξελίσσονται. Αυτό το θεωρώ, ειλικρινά, μαγικό! Φυσικά, επειδή ήταν η πρώτη μου προσπάθεια, υπήρχε η απειρία, το άγχος αν θα καταφέρω να το ολοκληρώσω καθώς και η αμφιβολία αν το όλο εγχείρημα θα ήταν επιτυχές. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, τη χαρά και την ικανοποίησή μου όταν ξεπεράστηκαν όλοι αυτοί οι 'σκόπελοι' και το είδα επιτέλους, στις προθήκες των βιβλιοπωλείων. Κι εδώ, θα ήθελα να ευχαριστήσω τις εκδόσεις Ψυχογιός που μου έδωσαν την ευκαιρία να παρουσιάσω το αναγνωστικό κοινό τη δουλειά μου. Είναι πολύ σημαντικό, πιστεύω, που δίνουν 'βήμα' σε νέους συγγραφείς, ειδικά μια τόσο δύσκολη οικονομικά εποχή όπως αυτή που ζούμε και που το ρίσκο είναι πολύ μεγάλο.

4. Είστε εκπαιδευτικός σε Γυμνάσιο της Μυκόνου. Φύγατε απ' την Αθήνα πριν 16 χρόνια. Πώς είναι να ζεις στην επαρχία, σε ένα μέρος που σφύζει από ζωή το καλοκαίρι, αλλά το χειμώνα επικρατεί ερημιά;

Εκ των πραγμάτων, οι εκπαιδευτικοί είναι αναγκασμένοι να γυρίζουν από δω κι από κει, σε όλη την ελληνική επαρχία και τις περισσότερες φορές μακριά από τα σπίτια τους και τους δικούς τους ανθρώπους. Επειδή αγαπώ αφάνταστα τη θάλασσα, επιδίωξα να υπηρετήσω σε νησί και μάλιστα των Κυκλάδων, τις οποίες θεωρώ μοναδικές στον κόσμο, λόγω της ανυπέβλητης φυσικής ομορφιάς τους. Ποτέ όμως δεν περίμενα ότι τούτος ο τόπος θα κλέψει την καρδιά μου! Έμεινα εδώ, από επιλογή όλα αυτά τα χρόνια κι ελπίζω να μην αναγκαστώ να φύγω ποτέ. Η διαφορά στην καθημερινή ζωή μας το χειμώνα από το καλοκαίρι είναι πράγματι χαώδης, όπως φαντάζομαι και σε όλα τα άλλα νησιά της χώρας μας. Αλλά μπορώ να σας πω ότι προσωπικά, **προτιμώ το χειμώνα εδώ παρόλο που δεν είναι η αγαπημένη μου εποχή**. Το τοπίο είναι μοναδικό, η θάλασσα αλλάζει χρώμα και διάθεση καθημερινά, τα δε ηλιοβασιλέματα είναι υπεράνω κάθε περιγραφής! Κι αυτό που κάποιος θα ονόμαζε ερημιά, εγώ το ονομάζω γλυκιά γαλήνη και ευκαιρία να βρεθείς με τους φίλους σου καθώς και να κάνεις καινούργιους. Τα μαγαζιά που μένουν ανοιχτά το χειμώνα γίνονται πόλος έλξης όλων όσοι ζούνε εδώ κι ο κόσμος γίνεται σχεδόν μια παρέα, που διασκεδάζει μέσα σε ένα εκπληκτικά ζεστό και φιλικό κλίμα. Αυτό μένα με γοητεύει, καθώς πιστεύω ότι η ποιότητα κι όχι η ποσότητα δίνει 'χρώμα' στη ζωή μας και κάνει τις στιγμές μας μοναδικές. Φυσικά, αυτή είναι η δική μου άποψη και αρκετά προκατειλημμένη, ομολογώ, διότι λατρεύω τούτο το νησί και δεν μπορώ να είμαι αντικειμενική όσο κι αν προσπαθώ.

5. Με την καθημερινή επαφή που έχετε με τα παιδιά στο σχολείο, πώς χαρακτηρίζετε τους σημερινούς έφηβους; Ανέμελοι, αδιάφοροι ή το αντίθετο; Είναι παιδιά καταπιεσμένα ή με απόλυτη ελευθερία; Με σημαντικά ενδιαφέροντα ή χωρίς;

Για να είμαι ειλικρινής, δε μου αρέσει να κάνω γενικεύσεις ή να τοποθετώ τους ανθρώπους κάτω από ταμπέλες. Παρ' όλα αυτά θα περιγράψω πώς αντιλαμβάνομαι εγώ τα παιδιά αυτά, τους μαθητές μου. Οι έφηβοι, ειδικά στο Γυμνασίου που είναι αρκετά μικροί σε ηλικία και στην αρχή αυτής της δύσκολης περιόδου της ζωής τους, προσπαθούν πάνω απ' όλα να βρουν τον εαυτό τους και να τον τοποθετήσουν μέσα σε ένα κοινωνικό πλαίσιο διαμορφωμένο από εμάς, τους ενήλικες. Αμφισβητούν και θέτουν σε δοκιμασίες τα πάντα, τους γονείς, τους καθηγητές τους, το σύστημα και πάνω απ' όλα τον εαυτό τους. Κι αυτό που αφήνουν να βγει προς τα έξω δεν είναι απαραίτητα κι αυτό το οποίο πραγματικά αισθάνονται. Ανέμελοι σίγουρα δεν είναι, καθώς η εποχή στην οποία ζουν δεν θα μπορούσε να χαρακτηριστεί έτσι. Μα ούτε και αδιάφοροι, θα έλεγα. Προβληματίζονται, εξοργίζονται και βαριούνται. Και με το δίκιο τους βαριούνται, εγκλωβισμένοι μέσα σε ένα ανιαρό εκπαιδευτικό σύστημα που με ημίμετρα και ημιτελείς προσπάθειες επιδιώκει να συμβαδίσει με τις απαιτήσεις της εποχής μας. Ασφαλώς και έχουν ενδιαφέροντα, τα οποία, φυσικά, ποικίλουν ανάλογα με το χαρακτήρα τους και που ανταποκρίνονται στην ηλικία και στις δυνατότητες τους. Κι αυτό το θεωρώ από μόνο του σημαντικό. **Αγωνίζονται να ορθοποδήσουν μέσα σε μια κοινωνία με φθαρμένες αξίες που τους στέλνει ετερόκλητα κι αμφιβόλου ποιότητας μηνύματα**, που απαξιώνει την ευγενή άμιλλα, την αξιοκρατία και τη δικαιοσύνη. Κάτω από αυτές τις συνθήκες και δεδομένων των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι ίδιοι οι οικογένειες τους, πιστεύω ότι ανταποκρίνονται αξιοπρεπώς, συχνά δε, υπερβαίνουν σε ωριμότητα την ηλικία τους κι αυτές ακόμη τις προσδοκίες μας. Πρέπει, άλλωστε, να μη ξεχνάμε ότι τα παιδιά είναι ο καθρέφτης μας κι αντανακλούν όλες τις επιτυχίες αλλά και τις αποτυχίες μας, σαν γονείς, σαν καθηγητές και σαν κοινωνία γενικότερα.

6. Συμβουλευέτε τους μαθητές σας να διαβάζουν λογοτεχνία;

Ασφαλώς! Πιστεύω ότι τα παιδιά πρέπει από μικρή ηλικία **να έρχονται σε επαφή με τα βιβλία ώστε να εξοικειωθούν μαζί τους και να τα αγαπήσουν**. Αυτή την αγάπη οφείλουν να τους την μεταδώσουν οι γονείς και οι καθηγητές τους. Ειδικά στην εποχή μας, που η τεχνολογία και η συνεχής χρήση των υπολογιστών ως μέσο επικοινωνίας αλλά και ψυχαγωγίας, απομακρύνει τους εφήβους από το βιβλίο, θεωρώ υποχρέωσή μου όχι μόνο να τους συμβουλευθώ να διαβάσουν λογοτεχνία αλλά να προσπαθήσω να τους μυήσω σε αυτόν τον υπέροχο κόσμο της ανάγνωσης. Τους προτείνω μάλιστα να τα προσεγγίσουν ηλεκτρονικά αν το προτιμούν, διότι σημασία έχει να διαβάζουν, να προβληματίζονται, να εμπλουτίζουν το λεξιλόγιό τους κι όχι ο τρόπος που αυτό επιτυγχάνεται. Άλλωστε το λογικό είναι να ακολουθεί κανείς τους κανόνες που διέπουν την εποχή στην οποία ζει και κακά τα ψέματα, το χαρτί, η μυρωδιά του και η αίσθηση που έχει το βιβλίο στα χέρια της δική μου γενιάς, στα σημερινά παιδιά είναι σχεδόν άγνωστες.

7. Τι μήνυμα θα θέλατε να στείλετε στους σημερινούς έφηβους αλλά και στους γονείς τους;

Μιλώντας καθημερινά με τους έφηβους μαθητές μου, προσπαθώ να τους δώσω να καταλάβουν πόσο **σημαντικό είναι να αγαπήσουν τον εαυτό τους και να μάθουν να τον σέβονται**. Πιστεύω πως αν το κάνουν αυτό, όλα τα άλλα αργά ή γρήγορα θ' ακολουθήσουν. Όσο για τους γονείς, το πιο

σημαντικό είναι να στέκουν στο πλευρό των παιδιών τους, να στηρίζουν στις επιλογές τους και να τους αφιερώνουν όσο περισσότερο προσωπικό χρόνο μπορούν. Είναι πολύ βασικό το παιδί και ο έφηβος να νιώθει ότι οι γονείς του είναι κοντά του κι ενδιαφέρονται για κάθε τι που το αφορά, όσο ασήμαντο κι αν φαίνεται.